

и не се съгласувать съ съществителны-тъ си ни въ родъ ни въ число, но си оставать непромѣняеми. Н. п.: Dieses Buch ist **mein**, тая книга е моя; diese Bücher sind **mein**, dieses Buch ist **unser**, diese Bücher sind **unser**, и проч.

Правило 3) Когато двѣ, или по много съществителни отъ еднакъвъ родъ, или мъжкаго и средняго рода, съ поставени въ именителенъ падежъ единств. числа, или въ еднакъвъ падежъ множеств. числа, и слѣдовать едно подиръ друго: то се стави притяжательно-то прилагат. само единъ пѣтъ. Н. п.: Er war **mein** Lehrer und Freund, онъ бѣше мой учитель и пріятель; Sein Haus und Hof ist abgebrannt, негова-та къща и дворъ-тъ му изгорѣхъ; Jesus will, daß wir seinen Gesetzen, Lehren und Beispielen folgen, Исусъ иска да слѣдовамы Неговы-тъ законы, поученя и примѣры.

Правило 4) А когато притяжатели-тъ прилагателни съ поставени предъ съществителны *разнаго рода*: то онѣ трѣба предъ всяко едно да се повтарять. Н. п.: Mein Haus und mein Hof, моя къща и мой дворъ; Euer Leben, und euer Ehre, вашъ животъ и ваша честь; Seine Söhne und seine Töchter, синове-тъ му и дщери-тъ му.